

Brassó, Nagy-Székely-utca sarkán
Papp F. utórakta fölt, 1. em.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendők
Kéziratok vissza nem adandók

BRASSÓ

helyben házhoz hordva v. vidékről
postán küldve:
Egész évre 7 frt, fél évre 3 frt 50 kr
negyed évre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobó és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egy hirdetés bérletdíj: 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómezei választmányának hivatalos közlönye.

Brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, lisz-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszúasói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári s sz. ágóthai kir. járásbírók hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelk Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetésirodájában.

101-ik szám.

Brassó, Szombat, szeptember 1-én.

IV. évfolyam 1888.

A tanév kezdetén,

A munkát nyugalom, a nyugalmat ismét munka váltja fel. A munkára szüksége van a testnek, léleknek egyaránt, mert csak ettől táplálkozik s gyarapodhatik; de a munkának ismét nyugalomra van szüksége, hogy az elhasznált erők ujjakkal pótolassanak.

Ez az élet általános maximája.

A tanuló-ifjúság sem tehet kivételt ez alól. Ha egy éven át szorgalmasan teljesítette kötelességeit s igyekezett gazdagítani ismereteit, gyarapítani tapasztalatait s így komolyan, cél tudatosan készülni az életre: becsületesen megérdemli a nyugalmat.

Ebből azonban még más is következik.

Ha két hónapon át élvezte a nyugalmat, a szorgalomidő kezdetével új kötelességek hárulnak rá; a nyugalom idejében gyűjtött erőket tényleg is érvényesíteni s komolyan törekedni az iskola által rá rótt kötelességek pontos teljesítésére.

Az élet egy harcstér, melyen örökké és szüntelenül küzdeni kell, — küzdeni a létért. Rég elmúltak azok az idők, midőn a megélhetés játék volt még, egyes pályák valóságos kincses-bányák; talán csak mesebeli idők is ezek, mert hisz a történelem is tanúsítja, hogy minden korszaknak megvoltak a maguk nehézségei s a ki zöldágra akart vergődni, annak — véletlen szerencse kivételével — bizony dolgozni kellett. Így volt ez az ó-kortól mostanig. Csak hogy most még nagyobb a küzdelem, mint régebben, mert a kultúra haladásával az emberek, a társadalom igényei is nőnek és pedig nemcsak eszményi, ideális tekintetben, hanem materialistikus irányban is.

A napjainkban oly gyakran előforduló s már-már ijesztő mérveket öltött öngyilkosságok — midőn nem ritkaság, hogy alig 10—15 éves gyermekek is kezdet emelnek önéletük ellen — épen a társadalom betegségének kifolyásai, az egyének túlhajtott igényeinek kielégíthetlenségében találják magyarázatukat.

A társadalom beteg; azzá teszik az emberek. A kötelességek teljesítésének a minimumra való szállítása s ezzel szemben a jogok gyakorlásának a maximumra való emelése, olyan jelenségek, melyek aggodalommal töltöttek el

minden komolyan gondolkodó főt. És fájdalom, mennél behatóbban vizsgáljuk a mindennapi életet, annál szomorúbb tapasztalatokra jutunk.

Vajjon az oly nagy számban előforduló bűntények, a társadalom művelt tagjai által oly gyakran elkövetett sikkasztási esetek, mi- ben lelik magyarázatukat?

Azt mondják: a kor betegségében.

Megengedjük. Csak hogy miért beteg a kor és ki tette beteggé? Nem-e az emberek túlhajtott igényei?

Valóban elég ok a kétségbeesésre, ha társadalmunk bajait s azoknak igazi eredetét kutatná valaki. De ez nem a mi feladatunk. Csak felvillant emlékünkből ez mind, midőn ifjúságunkra gondolunk, arra az ifjúságra, mely le- tétevényese lesz nemzetünknek, hazánknak.

Eszünkbe jutott, hogy a társadalom betegségét gyógyítani kell, sebeit kiégetni, hogy ne terjedhessenek tovább.

S vajjon kinek feladata lesz ez?

Az ifjúságé! Az ő kezében a jövő. Rajta fordul meg a haza jó- vagy balsorsa.

Ifjúságunk a megérdemelt nyugalom után ismét bevonult a munkára.

Legyen üdvözölve munkája kezdetén!

Vajha felfogva az élet ezernyi intő jelét, a mai nappal kezdődő szorgalomidejét azzal az igazi odaadással töltene el, a mely feltétlen szükséges, hogy a mai fejlett korban, midőn a társadalom oly magas igényeket köt a művelt emberhez; midőn a magas színvonalon álló kultúrák mértéke szerint mér a világ nekünk is, igazi nagy emberekké válhasson, oszlopává hazájának és nemzetének!

Vajha ifjúságunk kiirtaná köréből a gyomot s csak azt tűrné meg maga között, a mi valóban jó és nemes; hogy — ha már a jelen társadalom oly nagyon beteg — legalább azon nemzedék alkotta társadalom lenne erős és minden ízében egészséges.

Ez őszinte kívánsággal üdvözöljük a tan- év kezdetén a tanuló ifjúságot, hazánk jövő oszlopait.

Hiszzük, hogy a magyar fiatalságot át fogja hatni az a tudat, hogy nagy hivatás vár rá a második ezer év küszöbén; hogy azt, mit az ősök vérrel megszereztek s apáik vé- rökkel megvédték, hol a béke olajágával ke-

zőkben s a kultúra fegyvereivel gyarapítottak és erősítettek, azt a második ezer év kezdetén ő fogja örökbe kapni, a nemzet nagysága reá fog szállani, hogy azt még magasabbra emelje s úgy adja át késő utódainak.

Vajha igaza volna a költőnek ifjúságunkra vonatkozólag is, hogy: „csak sást nemzenek a sasok“ s minden magyar ifju egy-egy óriása volna hazájának s nemzetének!

Legyen ifjúságunk az új tanév kezdetén ismételtlen üdvözölve s legyen az Ur áldása munkáján!

Belföld.

Brassó, aug. 31. (A kultuszminiszteri tárcza.)

Ama sokféle konjekturával szemben, melyek a feled- hetlen Trefort elhunytá által üresedésbe jött minisz- terség betöltésére vonatkozólag a lapokban felmerül- nek, megjegyzi a »P. C.«, hogy határozat csak a mi- niszterelnök hazatérte után történik, akkor azonban nemcsak a közoktatás-, hanem a bel- és pénzügyi tár- czára nézve is definitívum fog létesíttetni. Tisza, mint minden általános, beható fontosságu cselekménynél szokta, előbb mindenestre párthiveivel, első sorban minisztertársaival fog értekezni, mielőtt az illető ja- vaslatokat ő felségéhez felterjesztené. A kultuszminisz- terium ideiglenes vezetését illetőleg legújabb miniszter- tanácsi megállapodás folytán a miniszterium teendői- nek vitele Berzeviczy Albert államtitkár vezetése és felelőssége mellett reá és Gönczy Pál államtitkára bi- zatott. A miniszteri ellenjegyzést és kiadmányozást igénylő ügyek ellátása Baross Gábor közmunka- és közlekedésügyi miniszternek van fentartva.

Brassó, aug 31. (A magyar kormány munká- latai.)

A magyar kormány munkálatairól a regalemeg- váltásra és a jövő évi költségvetésre vonatkozólag Bádapestről a következőket jelentik. A magyar kor- mány a regale-megváltásra vonatkozó törvényjavas- latban az enquete tanácskozása alapján, mely e tárgy- gal foglalkozott, lényegesebb változtatást nem szándé- kozik eszközölni. Az enquete különben semmi mélyebbre ható módosítást sem javasolt és az ajánlott változta- tasokra nézve a kormány nincs abban a helyzetben, hogy e javaslatokat követhetné. Az egyes miniszteriu- mok költségvetésjavaslatai már a pénzügyminiszter előtt vannak. A költségvetést a szeptember havában tar- tandó minisztertanács fogja véglegesen megállapítani.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Czigány népmesék.

— Jesina József „Romani Cib“ jéből közli: Kóds Ferencz. —

I.

Jek gavengero — A földmives.

Egy földmives kiment a mezőre szántani. Ku- tyája otthon maradt a földész kis fia mellett. A kis fiuhoz egy nagy kigyó jött és meg akarta őt marni, de a kutya megragadta a kigyót fogaival és kettéha- rapta. Ezután a gazda haza ér- zett. Midőn a kutját meglátta, melynek szája tele volt vérrel, erősen me- haragudott és haragjában agyoncsapta. Midőn azu- tán jobban szénézett és a gyermek előtt a kigyót szétharapva meglátta, s hogy a gyermek pedig élet- ben van, nagyon sajnálta, hogy a kutját megölte.

Tanulság: Haragodban ne tégy semmit.

II.

Jek jageris — A vadász.

Egy vadász meglátott egy fán egy szép madarat. A falhoz ment és meg akarta fogni a madarat. Azon- ban az uton egy nagy kigyó volt, a mely megmarta a vadász lábát s mérge a vadász lábába ment.

Keservesen sóhajtott fel a vadász:

„Meg akartam fogni s ime én vagyok megfogva!“

Kóros állapotok tünetjei.

Irta: Csulak Lajos.

I.

A nekidühödő öreg.

Furesa világba jutottunk. A természet fordult-e ki sarkából, vagy az emberek fordultak ki természe- tükből? Ki tudja! Mert hát régebben is megharagud- tunk, régebben is elkeseredtünk, hanem aztán meg is békültünk. De ma tán az állapotok mások, kórosak; tünetjeit látjuk. A nevelésben van-e a baj, vagy a a társadalomban, — én nem tudom, de nem is kere- sem; egy roppant dilemmába kerülnek.

Például: Kökösi Antal bácsit ismerte az egész vidék, de még több: messze földön ismerték, t. i. be- csületességéről, vidám humoráról, szép marháiról, gaz- dag vetéseiről, nos, meg azokról az évszámokról is, hogy látta immár hetvennyolczzor megelevenedni kert- jét, kizöldülni a határt és lehullani az erdők lombjait.

Nagyon szép ajándék bizony! s nem fájt azalatt a feje sem. Kökösi Antal bácsi — már így hívta m- den ismerős — Antal bácsi nagyon jól használta fel: az a Lajos (tanácsos a miniszteriumban), az a Kál- mán (a kerekési híres pap), János (ki jó hivatalban van a vasutnál), azok a fiai; még Antika is, a legki- sebb (pedig váltig marasztották az anyjukkal) még az is elment s most tanár. Ember lett mindenikből; föl- nevelték szépen s kibocsátották a szárnyukra.

Hogy örvendett a két öreg!

Csak ketten maradtak azután, csak ketten mo- tyogtak. De milyen szépen éltek!

Hanem egyszer nagy szomorúság történt, erősen nagy; el is beszéltem röviden. Tudniillik, hogy meghalt Aniska. Aniska, a ki egyedül volt leány az öt közül. Egy szép, jámbor leány, kit férjhez adtak a tanítóhoz. Azok is olyan szépen éltek, azok is olyan boldogok voltak. De Aniska meghalt első gyermekével a beteg- ágyban. Itt hagyta azt a csöppet, — itt hagyta azt a parányit. . . .

Oh, mennyit siratták, mennyit busulták! Annyi- szor hordoztak könyes szemeket, annyi sok könyet töröltek! Ott volt a temetésén a falu, az egész vidék messziről, s látszott jól, hogy azok mind ugy sajnál- ták, olyan tiszta részvételt voltak. Aniskát is úgy, Kö- kösi bácsiék is úgy.

Szomoru az, mikor az öreg emberek sirnak.

A kicsikét is Aniskának keresztelték; az öregek magokhoz vették s nevelték, ez megvigasztalta őket. Olyan szép, öklömmnyi kis portéka volt! Lemondtak érte Kökösi bácsiék mindenről, nem igen jártak sehova, otthon ültek, azt az árvácskát dajkálták. Etették, itat- ták; ha sirt, akkor Kökösi néni nem tudta, mivel vi- gasztalja meg: szaladgáltak vele, bubiczáltak, kínálták; ha nevetett, akkor vele nevettek. Az volt minden gyö- nyörőségük. Mikor a kicsike elaludt, a légynek sem

Miután a kiadások szigorúan az 1888. évi költségvetés keretei között maradnak és a regalemegváltás egyáltalán nem fog befolyással lenni a mérlegre, úgy előreláthatólag a szeszadó-reformból befolyó jövedelem-többlet teljesen a mérleg javítására lesz fordítható. A lapoknak az a jelentése, hogy a dohányjüvedék a dohányárak fölemelése óta csökkent volna és hogy a kormány a legítavolabbról sem gondol a fölemelt árak leszállítására. Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a fogyasztók képesek elviselni ezt az áremelést.

Brassó, aug. 31. (Változások diplomáciáinkban.) Diplomáciai testületünkben legközelebb nagyobb változások fognak történni. A gróf Károlyi visszalépése által megüresedett londoni nagykövetségre állítólag a mostani müncheni követ, gróf Deym Ferencz van kiszemelve s az utóbbinak helyébe a mostani drezdai követ, Herbert báró. A kopenhágai követséget is új emberrel töltik be, még pedig az arisztokrácia oly tagjával, a ki eddig nem tartozott a diplomácia testületéhez, Liechtenstein Ferencz herczeggel, Liechtenstein uralkodó herczeg fivérével. A kopenhágai követ, báró Franckenstein, állítólag nyugalomba vonul, a volt bel-rádi követ, gróf Khevenhüller pedig Brüsszelbe megy követnek, honnan a mostani követ, gróf Chotek, a drezdai követségi állomásba lép át. Báró Aehrenthal, ki nem régibe Pétervárra ment követségi titkárnak, vissza fog térni a külügyi hivatalba.

Külpolitikai szemle.

Brassó, aug. 31.

Az orosz czárné Gmundeni tartózkodása kezd politikai eseménnyé lenni.

Király ő felsége 30-án este fél 9 órakor különvonaton indult el Tegernseeből s Aiblingen át Gmundenbe, hogy az orosz czárnét üdvözölje Erzsébet császárné és királyné ma reggel szintén Gmundenbe utazott. Klotild főhercegnő is, ki tudvalevőleg Ferdinánd bolgár fejedelem nővére, Gmundenbe fog menni, még pedig azért, hogy a császárné anyjával Coburg Klementina hercegnővel való találkozását előkészítse. Az orosz czárné szeptember másodikán Gmundenből Bécsbe érkezik, a honnét nyomban folytatja útját haza, Pétervárra.

Kilátásba van helyezve Rudolf trónörökös látogatása is Rómában. Erre nézve jelentik Rómából, hogy Crispi Friedrichruhéba való elutazása előtt azt mondta Solms nagykövetnek, hogy javasolni fogja, miszerint Rudolf trónörökös viszonzozza Umberto királynak 1881-diki bécsi látogatását, minthogy Ferencz József király ezt politikai okokból nem teheli meg.

Vilmos császár a legújabb megállapodások szerint előbb Bécsbe utazik s onnan Rómába. Vilmos császár az orosz czárnét kérte fel, legyen legifjabb gyermeke keresztanyja. A czárné örömet fejezve ki a felszólítás felett, sietett annak eleget tenni.

A „Times”-nek Rómából azt jelentik, hogy ha a francia kormány folytatni fogja diplomáciai jegyzékeiben azt a provokáló hangot, melyet eddig a masszovahi kérdésben Olaszországgal szemben használt, az olasz külügyminiszter még élesebben fog válaszolni, annyira, hogy Franciaország vagy kénytelen lesz teljesen feladni a maga álláspontját, vagy megszakítani Olaszországgal a diplomáciai érintkezést.

A sofiai rendőrségnek sikerült Savov Hristofot a bellovai rablócsapat egyik tagját elfogni. Savov azt írta egy altiszt barátjának, hogy Sofiába jó hogy vele jó napot töltön; de az altiszt elárulta jöttét, az ezredparancsnoknak. Savov kocsin érkezett a lovassági ka-

szárnya elé. — Innen az altiszttal a városban keresztül Bali Efendi felé ment, a hol már erős lovasosztály várta. A mint Savov ezt észrevette: fegyvereit eldobta. Azután a rendőrséghez kísérték, a hol nagy néptömeg gyűlt egybe. Szembesítették Binderrel és Mitkoglual: Savov mindent bevallott. A fizetett váltásdíjakból 190 fontot találtak nála s a foglyot átadták a haditörvényszéknek.

Az erdélyrészi magyar kultúregyletről.

A brassói német újság kilencz nappal az Emke. nagygyűlése után foglalkozik a nagygyűléssel. Megunta ő is a hallgatást, sajnálta volna, magába fojtani az epét.

Szerdai számában egész cikk-corozatot kezdett meg „Vom Siebenbürger magyarischen Kulturverein” czim alatt. Érdekesnek tartjuk, bemutatni olvasóinknak azon cikkeket esszéit s ezért kivonatoljuk azokat következőkben:

„Az erdélyrészi magyar kultúregylet f. hó 20-án tartotta idei közgyűlését számos más ünnepélyvel kapcsolatosan Brassóban. Brassó nem magyar lakossága teljesen távol tartotta magát ezen ünnepélyességektől, mert ezen egyetben még ma is, mint kezdet óta, Erdély nem magyar népeinek ellenségét látja, veszélyt nemzeti létünkre (!) A lakossághoz hasonlóan¹⁾ lapunk is teljesen passiv viselte magát ezen egylet közgyűlésével s az azzal kapcsolatos ünnepélyekkel szemben.

Minthogy azonban ez alkalommal is újból erősítettett magyar részről, hogy az erdélyrészi magyar kultúregylet nem követ Erdély nem magyar lakosságával szembe agresszív tendenciákat, mégis czélszerűnek tartjuk, ezen biztosítások igazi értékét közelebbről megvilágítani.

A magyar politika alphája meg omegája a magyarosítás. Erdély egyesítése által Magyarországgal, a királyföld szétroncsolása s az erdélyi megyék beosztása által teremtett meg az alkotmány terén a magyarosítás alapja; a magyar nyelvnek a népiskolákban való kötelező tanításáról, a középiskolákról s a tanítók minősítéséről szóló törvények által egyengetett az út a magyarosítás számára. Ez alapon törekedett a kormány az 1868. évi nemzetiségi törvény kiméletlen megsértésével a közélet minden terén keresztülvinni a magyarosítást.

De ezzel a magyarság még nem elégedett meg. Nemsokára még annak is tudatára jött, hogy bár sokat érhet el ezen az úton, de ez még mind nem elég arra, hogy az egész ország általános megmagyarosításának óriási munkája rendes időben sikeresen vitessék keresztül. A magyarság belátta, hogy társadalmi úton is mindent meg kell tenni arra, hogy a magyarosítás munkája nagyobb siker reményével legyen folytatható. Ezen tudatot nemsokára tett követte, a czéltudatos cselekvés, a nagy mértékű agitáció társadalmi úton. Mint a gombok, úgy nőttek ki a földből a magyarosítási egyletek, hogy kezökbe ragadják a magyarosítást társadalmi téren.

Egyes magyar kultúregyletek ismertetése, illetve gyanúsítása után, a cikkíró a múlt évi kulturkongressusra tér át s annak előértekezetét, a Bánó féle javaslatoknak a napirendről való levételét tárgyalva a maga módja szerint, így folytatja:

„A tárgyalás folyamán azonban gróf Károlyi István egész bátran kimondta, hogy a magyar kultúregyletek főczélja politikai! A magyar állameszmé érvénye-

¹⁾ Hát mi magyarok már a lakossághoz sem tartozunk?

sítése²⁾ és a magyar nyelv terjesztése; a földlog a politikai és kulturális egység. (Itt tehát ismét egy nyilatkozat fekszik előttünk, hogy a magyar állameszmé s kulturális egység alatt nem értetik semmi más, mint magyar nyelvbéli egység.) Hogy ezen czélját elérhesse, a méltóságos gróf elég szégyentelen³⁾ volt (war der hochgeborene Graf schamlos genug) ajánlani egy törvény által az egész országban behozandó kulturpótadót (tehát recte magyarosítási pótadót) és ezen szégyentelen indítvány frenetikus tetszéssel fogadtatott.

Itt végződik az első cikk. Gyönyörű! A második cikk egészen az Emke.-nek van szentelve, bölesője első ringatásától mostanig.

„Övatosabb volt igazi szándékai megnevezésében — így kezdi — mint más magyarosítási egyletek, az 1884-ben alapított erdélyi magyar kultúregylet.”

Itt citálja az Emke. alapszabályai 2. pontját. „Tehát „hazafiság terjesztése.” Hát ez kultur-cél? Legítavolabbról sem. Hazafiság az politikai fogalom, melynek legkevesebb köze sincs a kulturához. De az egylet czéljának formulázása egyuttal azt is bizonyítja azonnal, hogy az egylet nem fajrokonaira, hanem Erdély nem magyar nemzetiségeire (szászok s románok) irányozta czélját. Mert a ki tudja, hogy Magyarországon hazafiság alatt nem értenek más, mint a magyar állameszméhez való ragaszkodást, mely Magyarországból magyar nemzeti államot akart teremteni, az tudni is fogja, hogy a magyarok az elsőől az legutolsóig (az egyetlen Mocsáry Lajos kivételével⁴⁾) ragaszkodnak ezen magyar állameszméhez s hogy ennél fogva a „hazafiság terjesztése” csak az ország nem magyar lakosságára vonatkozhatik. És mi által terjesztessék ez a hazafiság? „Nemzeti kulturális irány” által. Mit jelent ez? Nem mást, mint a magyar nyelv terjesztését s ez ismét azonos a magyarosítással.

A mi ezután következik, azt már négy évvel is olvashattuk, t. i. Haller Károly elő megnyitó-beszédét, Bartha Miklós több cikkét, melyeket a „K. Ztg.” már legalább öt féle alakban közölt. Ezeket bírálgatva, commentálva, akar újból érvelni. A második cikk Károlyi István gróf brassói toasztjával végződik, melyet gunyosan ad vissza, — azt a részt t. i. hol a magyar nemzeti egységről s nemzeti nyelvről szolt a nem-es gróf.

A folytatást várjuk s adni fogjuk.

Román lapszemle.

„Minő más czélból szavazott meg a kolozsvári²⁾ kultur-egylet a magyar-igeni, balázsfalvi és orlái³⁾ iskolák számára segélyeket, holott ezen községekben csak⁴⁾ románok laknak, ha nem abból a czélból, hogy a románok között terjeszse a magyar nyelvet, hogy így idővel kivetkőztesse nemzeti jellegükből és elmagyarosítsa őket? Szó sem fér hozzá, hogy a jelenben nincs veszély, tudjuk mi ezt ép oly jól mint ama magyar egylet. A nyelvcsere nem is lehet egyszerre, hanem csak idővel eszközölni s így mi nem vagyunk hajlandók hinni azoknak, kik az egyenlőség és testvériség nevében emelnek poharat, hanem úgy tetszik, hogy a barátság álcája alatt nagyon vesz-

²⁾ Talán nem szabad Magyarországon a magyar állameszmét terjesztetni? Mióta?

³⁾ Csak tovább ily uri stylusban, ily gyönyörű kifejezésekben s kegyed is lesz még szász néppárti képviselő, szerkesztő ur!

⁴⁾ Hát Németországban hazafiság alatt talán a francia államhoz való ragaszkodást értik? Mióta?

⁵⁾ Ennek pedig dicséretére válik.

volt szabad megmozdulni a házban; olyan csendesesen ültek, csak suttogva beszéltek egymással.

Igy nevelték sokáig, míg a leányka nyolcz esztendősné.

Azután még történt egy családi öröm. Kőkösi bácsiék el is felejtették már, — hej, mikor is volt az! rég volt. Hanem Kálmán nem felejtette el, a keresesi pap, sem Lajos, János, Antika. Egyszer haza gyűltek mind, mit oly régóta nem tettek.

Szegény Kőkösi néni, nem tudta örömeiben, mit tegyen, hová tegye őket, mit adjon nekik, mivel traktálja, hova fektesse őket. Annyian voltak, mint a csirke.

Arany-lakodalmat tartottak. Milyen sok idő! Ötven esztendeig zsémbelni — bizony megcsik az is, — osztózni az örömben, a bánatban: bizony nagy kegyelem, bizony kevésnek adatik. Kőkösi néniéknek megadatott; megköszönték az Istennek, örvendettek egymásnak, gyermekeiknek, unokáiknak, megcsókolták egymást, Kálmán után mondták el a holtomiglant s örömeikben sirtak.

Három napig mulattak a „vendégek” — bizony már csak vendégek. Azután következett megint a régi: csak ketten, csak hárman a kis árvával.

Egy este vacsorát készített a néni; kézimunkájával foglalkozott Aniska, míg Kőkösi bácsi a tűznél melengette öreg lábait.

— Eredj nagyapó, hozzád egy öl-lát a tűzre; már leszakadt, de meg az éjszakára is kell.

Kőkösi bácsinak mondta a néni, ki egy darab időtől csak nagyapónak hívta őt.

— Én biz' ebben a hidegben nem megyek; a csizmámat is lehuztam

— Eredj no, te nagyapó; hiszen látod, hogy nincsen kit küldjek. Az éjszaka nagyon hideg lesz.

— Ha hideg lesz takarózz be; küldjed Aniskát.

— Milyen rest vagy, te nagyapó, — Aniskát nem merem, látod, hogy künn sötét van; ő fél.

— Rest vagyok?! Én rest! — Ilyen szemtelenül sértegetsz te engemet, te! — Hát miért vagyok én rest? Mi? Fel ne merd tátani többé a szádát, mert úgy megdoblak ezzel a vaskalánnal, hogy rögtön szörnyet halsz! — Ni! te hitvány!

A szegény néni majd a guta ütötte meg erre a beszédre; majd kövé meredt bámulatában, hogy a vén ember vele 50 esztendeig így soha nem durvaskodott s most egy ártatlan szóért agyonütéssel fe-

nyegeti. A szemei megteltek könnyel, torkát úgy elszorította valami, rá nézett a férjére: „Szégyelje meg magát vén disznó.”

— Vén disznó, én! én! No

Mondjam tovább? Hihetetlen dolog, el sem képzelhető, csak leírni is fáj: egy felkapott fejszével ütötte a saját feleségét.

Mit? egy vén ember, a ki 50 esztendeig él együtt békében, megelégedésben, egy férfit ennyire feledkezék meg magáról, elvetemedték annyira! Lehetetlen; én nem hiszem. Én sem!

Oh de mikor kóros az állapot; de mikor én láttam! De bár ne hallottam volna hírét sem! Lélek-búvárok, nagy tudósok! fejszék meg e nagy problémát.

Egykedvűen vonogatta vállát, mikor az áldozat koporsója mellől elhurcolta az igazság keze s hidegen nyújtotta kezét bucsura.

Hol van itt az indok?!

Bár csak költészet, bár csak egy egészségtelen képzelem szüleménye lenne!

Fájdalom, nem az.

lyes tört vetnek ellenünk s épen ezért kötelesek vagyunk minden megengedett eszközökkel, melyek rendelkezésünkre állanak s törvény által biztosítva vannak, védekeznünk.

Ezeket a szebeni »Telegraful Român« írja idei 84. számában. Védekezni az állam nyelve ellen! Na, Romániában írni csak valamelyik nem román lap, hogy ő védekezik az államnyelv terjesztése ellen, hogy veszélyes tört lát abban, ha az állam nyelvét az állam területén román állampolgárok között terjesztik! Ilyent merne csak hirdetni bármelyik nem román lap Romániában! Azonban ez is valami, a hogyan a »Telegraf« tovább is fűzi okoskodását:

»A román nép és vezetői jól tudják, hogy ahhoz, hogy valaki jó hazafi legyen, nem multhatlanul szükséges az, hogy tudja a magyar nyelvet s épen mert így vannak meggyőződve, kötelességük örködni iskoláik felett, mint szemeik fényére. Itt széles terünk van a tevékenységre, itt s csak itt mutathathatjuk meg, hogy komolyan akarjuk a nép megmentését és boldogságát nyelve által s ennél fogva mindazok, a kik nem éreznek magukban sem kitartást, sem erőt a román nép kulturájának terjesztésére, jól teszik, ha a XII-ik órában szívökre teszik kezüket s így szólnak. »az állam megmentésének győzni kell az én kicsinysegiemen és erőimen.«

Ismét közeledik az iskolák megnyitása és szükséges, hogy ezekről megemlékezzünk.

Ime, miket tanulhatunk a »Telegraf«-ból! A magyar nyelv tudása nem feltétele Magyarországon a hazafiságnak, ennél fogva örökdjünk iskoláink, mint szemünk fénye felett, terjesztjük a román kulturát s a kik nem így gondolkodnak, azok tegyék kezeiket szíveikre, a re-publika megmentése a földolog s ezt épen most kell hirdetni, a midőn az iskolák megnyitásának küszöbén állunk!

Már most mi tevő legyen az a román tanító, ki nek az állam nyelvét lelkiismeretesen tanítani kell, midőn ő épen az iskolai év kezdetén ilyen cikket olvas a »Telegraful«-ban s nem a Tribunában és Gazetában? Romániában kérdezné csak valaki, hogy az állam nyelvének tudása nem szükséges-e a hazafisághoz! Már mi csak azt tartjuk, hogy épen abban nyilvánul a nem magyar ajku honpolgároknak, a magyar haza iránti rendületlen hűsége, ragaszkodása, ha saját anyanyelve mellett az állam nyelvét is teljesen elsajátítják úgy a maguk, mint a magyar haza érdekében. Mi abban a meggyőződésben élünk, hogy épen azok viselnek álarcot, kik úgy tüntetik fel a nem magyarajku iskolákat, melyeknek a nemzetiségi kultúra mellett nem hivataluk egyuttal a közös, azaz a magyar kulturát és nyelvet is terjeszteni.

Épen ez azon álláspont, mely szükségessé teszi, tette azt, hogy társadalmi uton kell első sorban a magyar fajt a kultúra elsajátításában, de egyuttal alkalmat nyújtani azon nem magyar ajku honpolgároknak is, a kik önként meg akarják tanulni az állam nyelvét. Soha sem lett volna szükség hazánkban magyar, román, német kultur-egyletek alapítására, ha a nem magyar ajku hoapolgárok felfogták volna komolyan, hogy mi kötelességük van az állam nyelve irányában. Ha a nemzetiség iskoláinak, óvodáinak vezetői hivatásuk magasztára emelkedtek volna, minden városban, községben saját nyelvük mellett az állam nyelvét is szó nélkül tanították volna.

Igy van ez Romániában. Ott nincs olyan ember, a ki az állam nyelve ellen forgatná tollát. Mikor lesz ez így nálunk is?

Czenkalji.

Tanügy.

Értesítés a brassói állami alsófoku ipariskolába való felvételekről.

A brassói alsófoku ipariskolánál a tanulók felvétele f. évi szeptember hó 1-től 15-éig minden vasárnap d. e. 9—12 óráig minden hétfőn, szerdán és pénteken este 6—8 óráig történik az állami elemi leányiskola szentjánosutczai helyiségében levő ipariskolai irodában. Ugyanezen napokon tartanak a felvételi vizsgálatok.

Az ipariskola első osztályába csak oly tanoncok vétetik fel, ki a népiskolai egész tanfolyamot bevégezte vagy 12-ik évet betöltötte s legalább is folyékonyan olvasni, olvashatóan írni tud és egész számokkal a négy alapmiveletet érti. Ki ezen kívánalmaknak meg nem felel, az ipariskola elé rendezett előkészítő osztályba, vagy ha életkora 12. évet be nem töltötte, a rendes népi-skolába utasíttatik.

Felsőbb osztályba csak oly tanoncok vétetik el, kik a megelőző osztályt sikerrel végezték, vagy felvételi vizsgálat útján kimutatják, hogy az illető osztályba szükséges előismeretekkel bírnak.

Felvételnél kötelesek a tanulók a másodszori előtéről szóló bizonyítványt felmutatni.

A tanulók egész évre 2 ft. tandíjt fizetnek, azon-

felül kötelesek ellátni magukat a szükséges taneszközökkel. Szegénysorsu tanulók író- és rajzszerket, valamint más taneszközöket használatra az intézettől díjmentesen kapnak.

Egyebekben az ipartörvény 92, 82. és 157. §§-ait ajánlja a tanoncztartó iparosmester urak figyelmébe.

Brassó, 1888. június 5-én.

Az igazgatóság.

Magyarország tüzkárai 1885-ben.

I.

Az országos statisztikai hivatal most adta ki az 1885. évi tüzkárok statisztikáját.

A felette érdekes összeállítástól bemutasunk egy kis képet, — mely elég tanulságos is, — de a mely egyuttal kiáltó szó is, hogy valamit e tekintetben tenni kell.

Megyéenként csoportosítva a tüzeseteket az okozott kárral, biztosítás által visszatérített pénzzel s a tűz okáival az eredmény következő:

Abauj-Tornamégye: károsult 123 község 195 tüzesetben 302,681 ft. kárral, melyből visszatérült 120,970 ft. Tényleges kár: 181,711 ft.

Alsó-Fehérmégye: károsult 57 község 103 46,687 ft. kárral, melyből visszatérült 14,978 ft. Tényleges kár: 29,606 ft.

Aradmégye: károsult 108 község 351 tüzesetben 241,607 ft. kárral, melyből visszatérült 84,141 ft. Tényleges kár: 157,466 ft.

Árvamégye: károsult 23 község 29 tüzesetben 90,081 ft. kárral, melyből visszatérült 17,840 ft. Tényleges kár: 72,241 ft.

Bács-Bodrogmégye: károsult 100 község 462 tüzesetben 450,424 ft. kárral, melyből visszatérült 214,820 ft. Tényleges kár: 236,004 ft.

Baranyamégye: károsult 99 község 153 tüzesetben 93,020 ft. kárral, melyből visszatérült 16,976 ft. Tényleges kár: 76,044 ft.

Barsmégye: károsult 70 község 105 tüzesetben 203,000 ft. kárral, melyből visszatérült 96,831 ft. Tényleges kár: 106,169 ft.

Békésmégye: károsult 25 község 122 tüzesetben 278,060 ft. kárral, melyből visszatérült 44,221 ft. Tényleges kár: 233,830 ft.

Beregmégye: károsult 77 község 138 tüzesetben 122,407 ft. kárral, melyből visszatérült 44,699 ft. Tényleges kár: 77,708 ft.

Besztercze-Naszódmégye: károsult 25 község 38 tüzesetben 16,994 ft. kárral, melyből visszatérült 4822 ft. Tényleges kár: 12,172 ft.

Biharmégye: károsult 240 község 481 tüzesetben 512,265 ft. kárral, melyből visszatérült 322,588 ft. Tényleges kár: 189,677 ft.

Borsodmégye: károsult 90 község 221 tüzesetben 769,556 ft. kárral, melyből megtérült 208,228 ft. Tényleges kár: 561,328 ft.

Brassómégye: károsult 19 község 49 tüzesetben 29,264 ft. kárral, melyből visszatérült 11,180 ft. Tényleges kár: 18,484 ft.

Csanádmégye: károsult 28 község 104 tüzesetben 96,875 ft. kárral, melyből visszatérült 46,524 ft. Tényleges kár: 50,351 ft.

Csikmégye: károsult 32 község 55 tüzesetben 101,975 ft. kárral, melyből visszatérült 17,243 ft. Tényleges kár: 84,732 ft.

Csongrádmégye: károsult 19 község 118 tüzesetben 922,008 forint kárral, melyből visszatérült 548,461 ft. Tényleges kár: 373,547 ft.

Esztergom-mégye: károsult 20 község 37 tüzesetben 27,748 ft. kárral, melyből visszatérült 13,235 ft. Tényleges kár: 14,513 ft.

Fejérmégye: károsult 58 község 127 tüzesetben 127,489 ft. kárral, melyből visszatérült 43,487 ft. Tényleges kár: 84,082 ft.

Fogarasmégye: károsult 46 község 75 tüzesetben 35,792 ft. kárral, melyből visszatérült 17,929 ft. Tényleges kár: 17,864 ft.

Gömör-mégye: károsult 67 község 93 tüzesetben 118,143 ft. kárral, melyből visszatérült 68,185 ft. Tényleges kár: 44,958 ft.

Györmégye: károsult 37 község 60 tüzesetben 105,239 ft. kárral, melyből visszatérült 32,626 ft. Tényleges kár: 72,603 ft.

Hajdumégye: károsult 19 község 124 tüzesetben 89,249 ft. kárral, melyből visszatérült 31,975 ft. Tényleges kár: 57,265 ft.

Háromszékmégye: károsult 62 község 131 tüzesetben 100,108 ft. kárral, melyből visszatérült 33,574 ft. Tényleges kár: 66,422 ft.

Heves-mégye: károsult 54 község 143 tüzesetben 325,284 ft. kárral, melyből visszatérült 87,378 ft. Tényleges kár: 237,806 ft.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Azon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, kérjük tisztelettel sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb beküldeni.

Megélénkült a város, a tanuló ifjuság ismét bevonult. Minden iskolában a mai nappal kezdődött a beiratás. Legyen az ifjuság ismét üdvözölve körünkben.

Főreáliskolánk az idei tanévtől kezdve teljes már, meg van mind a nyolcz osztálya. Most már az intézet maga neveli magának ifjuságát.

Emke gyűlés. Az E. M. K. E. brassómezei választmánya a közgyűlés után tegnap tartotta első ülését, melyen Koós Ferencz eln. melegen üdvözölte a tagokat, kérve szives támogatásukat az újabb három éves ciklusra. A közgyűlést rendező bizottság jelentését a választmány örvendetes tudomásul vette, egyuttal jegyzőkönyvileg fejezve ki köszönetét egyenként és összevéve mindazoknak, kiknek az ünnepély sikerében részök volt. Ugyanekkor köszönet szavaztatott az ág. ev. (szász) egyháztanácsnak azért a szivességért, hogy az orgona hangversenyt díjmentesen rendeztette. Az óvintézetek felügyelő bizottsága változatlanul újból megválasztatott, a színészeti szakosztály tisztikara pedig oly változással, hogy Orbán Ferencz választatott alelnökké, míg Fellner Lajos pénztárossá. A színészeti szakosztály 100 frttal alapító taggá lett s képviselével Binder Jenő művezetőt bizta meg. A négyfalusi népbank kérvénye, tőkének nála is leendő tárgyában, pártolólág határozatott az igazgató - választmányhoz terjesztetni. A tatangi műkedvelők ügye is végkép elintéztetett, a mennyiben az iratok a levéltárba tétetni határozattak. Orbán Ferencz indítványát Trefort Ágoston elhalt kultusministerért requiémét tartatni, a választmány elfogadta s elhatározta, e tárgyban küldött-ségileg megkeresni Möller Ede apátplebános urat s a tartandó requiémre az összes iskolákat s hivatalokat meghívni. Több kisebb jelentőségű ügy elintézése után a gyűlést az elnök bezárta.

Kath. státus. Lőnhard Ferencz erdélyi róm. kath. püspök szept. 24—25 ikére Kolozsvárra hivta össze a státusgyűlést.

Kereskedelmi kamara. A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara újból alakulván, eluökké ismét Sigmond Dezső orsz. képviselőt választotta.

Pürkerecezen a napokban egy 3 éves magyar gyermek egy meszögödörben lelte szerencsétlen halálát. Szülők, mire valók az óvodák?

Iparvasut. A közlekedési miniszter megengedte az erdélyi petroleum finomító részvénytársaságnak, hogy gyárát saját használatára vágánynyal kösse össze a helybeli pályaudvarral.

Lonkay Antal, a »Magyar Állam« szerkesztője, mint egy balatonfüredi távirat jelenti, hosszú szenvedés után ottani nyaralójában meghalt. Lonkay ismert nevű hírlapíró, s a clericalis irányzatnak a magyar sajtóban egyik legrégibb szóvivője volt, s mint ilyen, hírnévre is tett szert.

Közuti vasut Kolozsvárt. Mint kolozsvárról jelentik, újabban ott egy gőzmozdonyu közuti vasutahálózat kiépítése vétetett tervbe s a vonatkozó részlet-tervek a közmunka- és közlekedésügyi miniszteriumhoz Horovitz Sámuel engedélyt kérő által már be is nyújtattak. Ezen terveket a közmunka- és közlekedésügyi miniszter bizonyos módosításoknak még az engedélyezési tárgyalások megindítása előtt leendő keresztül-vitele céljából az engedélyt kérőnek visszaküldötte.

Milán király válópere. A határidő, mely alatt Natália szerb királyné válópöre ügyében képviselőjét megnevezhette f. hó 28-aa járt le. A tárgyalásokat a jövő hét folyamán megkezdik.

Halálozás. Dr. Heltai Ferencz kitűnő hírnévként örvendő közgazdasági író, a »Vasuti és Közlekedési közlöny« szerkesztőjét, mint részvétellel értesülünk, súlyos csapás érte. Anyósa, özv. Klee Ágostonné asszony meghalt.

Közigazdasági közlemények.

Pályázat tölgyfára.

A m. kir. államvasutak diósgyőri vas- és acélgyára számára az 1888—9. évekre szükségendő bányas- és műszerfára pályázat hirdettetett.

Pályázat tárgyat képezi:

21.500 drb. 1.3—2.4 m. hosszú tölgyfaoszlop. 300 drb. 6—8. m. hosszú tölgyszálf. 10.000 drb. 2—5¹/₂ m. hosszú bikkfaoszlop. 200 drb. 6—8 m. hosszú tölgyműszerfa. 47.000 drb. 10—20 czm. széles és 50 m. vastag bélésfa tölgyfából.

A pályázat határideje 1888. évi szeptember hó 20-ika.

Bővebb felvilágosításokkal szolgál a »brassói kereskedelmi és iparegyesület irodája (Nagy és Czérna utca sarkán.)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 9597—1888.

(298) 1—2

Hirdetés.

Ezennel közhirrét tétetik, hogy folyó évi szeptember hó 1-től kezdve ezen hirdetés visszavonásáig a fűrészelt fa, valamint az épületfa is a városi faraktárban köbméterenként következő leszállított áron adatik el:

1. Tölgyfa I. minőségű 22 frt 10 kr, és 20 " 40 "
- Tölgyfa II. " 18 " 70 " és 17 " 85 "
- Tölgyfa III. " 13 " 60 "
2. Lágafa 10 " 80 "
3. Épületfa (bewaldrechtetes Bauholz) éles szegélyű 9 frt — kr.

Nagyban történő vételnél, t. i. legalább 20 köbméter vásárlásánál a fennebbi árakból még 5% hozatlik levonásba.

Brassó, 1888. augusztus 25.

A városi tanács.

Szám 404.—1888. m.

Hirdetmény.

Brassóvármegye közigazgatási bizottsága 1888. évi augusztus hó 13-án kelt 525 számú határozatával a hozzufalu—ó-sánczi törvényhat. ut 5—25. klm. száka-szán 23 átereznek betonból leendő újból építését 4200 frt 90 kr összeg erejéig elhatározza.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1888. évi szeptember hó 3-ik napjának délelőtti 10 órájára a brassóme gyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhívtnak, hogy a fentebbi munkálatok elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-ny bántpénzzel azaz 210 frtall ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9¹/₂ órájáig a nevezett hivatalhoz anynyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vételni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Brassó, 1888. augusztus hó 21.

A brassóme gyei kir. építészeti hivatal.

(293) 1—2.

Szám 1823.—1888.

(296) 2—3

Haszonbérbeadási hirdetmény.

Tatrag nagyközség, 3500 lélekkel és 1009 házzal, haszonbérbe kiadja nyilvános árverezés után a község kizárólagos tulajdonát képező ez 1888. évi egy negyedévi italkimérés jogát, azaz szent-Mihály napjától karácsonyig járuló időtartamra a legtöbbet ígérő vállalkozónak.

Kikiáltási ár 500 frt o. é.

Az árverezésnek foganatosítására határnapul kitűzetett 1888. évi szeptember hó 8-ik napjának délelőtti 9 órája, a község házához.

Arverezni szándékozők tartoznak a kikiáltási ár után eső 10% bántpénzt letenni. Az árverezési feltételek a község irodájában a hivatalos órák alatt naponta betekintheők.

Tatrag, 1888. augusztus 20.

Seevaldt Ferencz,

Fóris Mihály,

k. jegyző.

főbíró.

Szám 1027./1888. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhirrét teszi, hogy Krauss Rezső által képviselt Gross-Schenker Spar- und Vorschus Vercin végrehajtónak sárosi 154. h. sz. Schindler János végrehajtást szenvedő elleni 120 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a nagy-sinki kir. járásbírósa területén lévő Sáros község határán fekvő, a sárosi 363. sz. tjkvben az A + 1—62. rend szám alatt foglalt ingatlanokra az árverést 533 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi szeptember hó 17-dik napján délelőtti 9 órákor a Sáros község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át — vagyis 53 frt 30 krt — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1888. márczius 22.

A kir. járásbírósa telekkönyvi hatósága.

(289) 1—1

Csernea, kir. albiró.

A dr. Otrobán Nándor tulajdonát képező

„Első magyar petrolgyár“

irodájában (Brassó, Nagy-utca 488. sz.) gyári árban kapható elsőrendű, — ugyszintén szalonpetroleum is hordókban és kőkorsókban.

Szám 51 1888.

(299) 1—1

Árverezési hirdetmény.

A csik-tusnádi fürdőbirtokossági szövetkezetnek alábbi haszonvételei az 1889. évre folyó évi szeptember hó 15-én tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatnak, u. m:

1. a földött sétány vendéglője, 600 frt kikiáltási ár mellett;
2. a mészárszék, 450 frt kikiáltási ár mellett;

3. az erdei czukrászda, 100 frt kikiáltási ár mellett;

4. az erdei tekepálya, 50 frt kikiáltási ár mellett;

5. a bor, sör és pálinka árulási jog 1200 frt kikiáltási ár mellett.

Az igazgatósági irodában Tusnádi fűrdőn az árverezési feltételek betekintheők.

Vállalkozni szándékozők a kikiáltási ár 10%-át mint bántpénzt letenni tartoznak.

Csik-Tusnádi fűrdőn 1888. aug. 29.

A fűrdőigazgatóság.

Legnemesebb sárga dinyék

u. m. Caudeloupe, doublette, ananas, turkestan, peudsab stb.,

görög dinnyék

ezitrom, naranes, fehér. rózsas és piros béli,

10 forinttól 20 forintig százanként.

—o—

Ugyszinté hegyi rózsas ménesi szőlő 5 kilós kosár 2 forint.

Fehér szőlő 1.80 kr, fekete 1.50 kr.

Dinnyék bármily mennyiségben kaphatók

HELLER A.

déligyümölcs-üzletében

ARADON.

290 2—3

Tanuló leányok- vagy fiuknak szállás és koszt adható Lópiacz 45. h. sz.

AZ „ALBINA“ (13-a) 36—
takarék- és hitelintézet Nagy-Szebenben 5%-os záloglevelei.

Ezen, a budapesti tőzsdén jegyett záloglevelek 5%-os kamatozás mellett a legnagyobb biztosítékot nyújtják, a mennyiben azok fedezve vannak:

1. a háromszoros, tehát szokásos árvai biztosíték-alap által, mely értékpapírokba van letéve;
2. a törvényesen előírt 200.000 frtnyi biztosíték-alap által, mely értékpapírokba van letéve;
3. az intézet egész egyéb vagyonával.

A kamat-szelvények félévénként és pedig január s július hó 1-én levonás nélkül fizettetnek ki az intézet pénztára által Nagy-Szebenben, az alulírt fióktelep által Brassóban és a „Pesti magyar kereskedelmi bank“ által Budapesten, — a hol egyuttal e záloglevelekre kívánatra tőzsdei árfolyamuk 90%-áig 5¹/₂% (évenként) mellett hiteleztetik.

A záloglevelek évenként történő sorsolás után legkésőbb 30 év alatt teljes névértékükben beváltatnak. — A napi árfolyamon 98 frt 50 krért kapható

az „ALBINA“ takaré- s hitelintézet brassói fióktelepénél.

HIVATALOS ÓRÁK

délelőtti 8 órától délután 2 óráig.

A fiókinézet helyisége:

Brassó, főtér 90. sz. a., az I. emeleten.

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségében.

Védjegy.

Főhatalmatlan étvágyhiány, gyomorgöngyöség, rossz illatú lélek, zét, felhúvadás, savanyu felbőfenes, kolika, gyomorhurut, gyomorfés, homok- és daraképződés, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha a gyomortól ered), gyomorgöngyös, székszorulás, a gyomornak étellekkel és italokkal való túlterhelése, gilliszták, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében. — Egy üvege ára használati utasítással együtt 40 kr., kettős palack 70 kr.

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jeleül minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölvé lennie és a minden üveghez mellékelt használati utasítást meg kell jegyeznie, hogy az Kremsierben Gussek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Hornung Gyula, Jekelius J. özevegye, Kellmen Ferencz a „Fehér templom“-hoz; Kugler E. a „Hígea“-hoz címzett és Schuster L. K. gyógyszerárban; Fogarason Bildner, Hermann gyógyszer.; Földvart Schneider Vilmos gyógyszer.; Köhalomban Melas Ede és Wolff E. gyógyszer.; Sepsil-Szentgyörgyön Beteg Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészknél; Tusnádi fűrdőn Dobay Lajos gyógyszerárban.

(84) 18—25

Legújabb

nyári szöveteket valódi gyapjuból

szétküld utánvétel mellett legolcsóbban szabott árak mellett, a szőlőnek s jónak általán ismert

SIEGEL J. W.

posztógyári raktára

Brünnben.

A szabómester urak, kik mintakártyámat nem ismerik s vevőközönségük körét rendkívül finom szövetek feldolgozása által akarják terjeszteni, szíveskedjenek egy levelező lapon bizalommal hozzám fordulni.

Nevezettek ingyen és bérmentve kapják legújabb mintakártyámat.

24 25

A legfőbb kitüntetések, a legnagyobb világkiállításokon, 1867-óta.

Mindenkor határozottan:

Liebig társaság

hús-kivonata kérendő,

Csak akkor valódi,

ha minden doboz árújegye, a mel-lékelt névalírással kék nyomásban van ellátva.

A Liebig társaság központi raktára az Osztrák-Magyarbirodalom számára:

Berck Károly, osztr. csász. kir. udvari szállítónál, Bécs, I., Wollzeile 9 sz. a.

Kapható továbbá valamennyi nagyobb fűszer-csemege és gyógyfűszer kereskedésben, valamint, minden gyógyszerárban.

A legfőbb kitüntetések, a legnagyobb világkiállításokon, 1867-óta.

A Liebig féle húskivonat kitűnő és erőteljes húsléves rögtön előállítására, valamint leves, mártás, főzelék és húsételek javítására és fűszerezésére szolgál. Helyesen használva rendkívüli kényelmes-sége mellett, a háztartásban igen nagy megtakarításra is nyújt alkalmat. — A legkitűnőbb erősítőszert a gyengélkedők és betegek számára.

Liebig